

[Gunnar Fog-Petersen.]

vist sig overordentlig frugtbare. Ogsaa med Hensyn til Spædbørnspleje fra allerførste Færd eksisterer der Paabud, som ingen tænker paa at afskaffe. Jordemødrene har saaledes Paabud om, at Børnenes Øjne skal dryppes med Lapis for at hindre, at de faar Øjensygdomme, og et saadant Paabud tænker jo ingen paa at erstatte med Frivillighed. Der kan være mange andre Omraader, hvor Paabud ikke alene er ønskelige, men nødvendige.

Den højtærede Minister foreslaar, at Betalingen skal udredes af Amtskommunerne og Sognekommunerne i Forhold til det Arbejde, de sætter i Gang, og at Staten, i Lighed med hvad der sker ved Tuberkulosebekæmpelsen, skal yde Halvdelen deraf. Jeg vilde ikke have noget imod, at Statens Part blev større. Det er nemlig ikke en kommunal Interesse, det drejer sig om her, men en Folkeinteresse, et fælles Samfundsanliggende, og derfor var det egentlig rimeligt, at Staten tog hele Omkostningen derved. Derfor kunde det godt være frivilligt. Samarbejdet mellem Staten og det frivillige Initiativ har skabt megen god Kulturofbygning i vort Land. Der er saa meget mere Grund til at ønske, at Staten tog det hele, som Kommunerne jo i Forvejen er langt haardere anspændt — og det gælder maaske navnlig de Kommuner, som trænger haardest til at faa dette Arbejde sat i Gang —, end Staten er, og der er det ogsaa ud fra det Synspunkt, at derved kommer Byerne, særlig København, Aarhus, Odense og Aalborg, til at betale en væsentlig Del deraf, idet disse store Bycentre jo efterhaanden er meget betydende, naar der er Tale om, hvor Staten skal have sin Indtægt. Sagen er nemlig den, at hvis Befolkningen gaar tilbage i Tal over hele Landet, vil det først og fremmest komme til at gaa ud over Byerne; Storbymene og navnlig København er jo slet ikke i Stand til selv at holde deres Befolkning ved lige. De kan kun eksistere i det Omfang og med den Standard, de har, og kan kun vokse og udvikles derved, at der flytter Folk til udefra, navnlig fra Landdistrikterne. Disse Byer er derfor i alleregentligste Forstand livsinteresserede i, at der er et Fødselsoverskud i Landdistrikterne, som kan holde dem oppe, ikke blot talmæssigt, men ogsaa kvalitetsmæssigt, og da man vel ikke ligefrem kan paalægge Storbymenes Kommuner at sørge for at holde Liv i Spædbørnene rundt omkring i Landet af Hensyn til deres eget Ve og Vel, saa kan man i hvert Tilfælde gaa den

Vej i væsentlig Grad at overlade det til Staten. Det forekommer mig at være nok saa rationelt som det Tilskudsprincip, der her er lagt til Grund. Dette er ikke fra min Side ment som en Hindring for Lovens Gennemførelse, men er kun en Henstilling til Overvejelse i det Udvalg, som jeg formoder bliver nedsat, og hvor vi jo faar Lejlighed til ogsaa at tale med den højtærede Indenrigsminister om Enkeltheder i Lovforslaget.

Jeg hilser Lovforslaget med stor Tilfredshed og anbefaler det til velvillig Behandling og forholdsvis hurtig Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker for den meget velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet i det høje Landsting. Det forekommer mig ikke, at der i de Udtalelser, som er fremsat her, ligger noget, der skulde kunne hindre, at vi til syvende og sidst kan enes om dette Forslag, og jeg skal med Henblik paa et kommende Udvalgs Nedsættelse sige, at jeg meget gerne møder i dette Udvalg og drøfter hele Forslaget, dets Principper og dets Enkeltheder samt eventuelle Ønsker, der maatte fremkomme fra forskellig Side, ligesom jeg i enhver Henseende skal gøre, hvad jeg kan, for at tilvejebringe de Oplysninger, man maatte ønske.

Den ærede Ordfører for Venstre (Esther Malling Pedersen) syntes at nære nogen Bekymring med Hensyn til Bestemmelsen i § 1, Stk. 1, om, at Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere Regler for Sundhedsstyrelsens Tilsyn. En saadan Bestemmelse maa nødvendigvis findes i enhver Lov af denne Karakter, hvor det er Ministeriet og den paagældende Minister, som maa have Ansvaret for de Regler, hvorefter Loven administreres, og det er klart, at saadanne Regler aldrig kan komme i Strid med selve Lovens Princip og Bestemmelser.

I denne Forbindelse udtalte den ærede Ordfører for Venstre, at der egentlig aldrig herhjemme havde fundet et Opgør Sted angaaende det store Spørgsmaal: Hvem tilhører Børnene, Staten eller Forældrene? Det har det ærede Medlem jo Ret i, og jeg vil for min Del udtale Haabet om, at et saadant stort Opgør heller aldrig skal blive nødvendigt. Det er det lykkelige for vort Folks Vedkommende, at der er visse Grundsynspunkter paa disse Omraader, der ligger fastere, end de gør det i de fleste andre Lande, som Følge af